

[Tyroll]

udvalgene, og det vil betyde en forstærket centralisme, der vil svække de øvrige kommunalbestyrelsesmedlemmers indsigt i og indflydelse på kommunernes forvaltning.

Men nu er der jo en afsvækkende bemærkning i betænkningen, idet det hedder, at udvalget, hvor VS altså ikke er betænkningensberettiget, har ytrét betænkelighed med hensyn til, om tiden er inde til at indføre en sådan ny styrelsesform.

For VS er det ikke kun et spørgsmål om tid; VS er principielt modstander af denne centralistiske styreform, der lægger magten over i økonomiudvalget. Ministeren kan efter vores opfattelse lige så godt gå i gang med at producere nye løsningsforslag til de problemer, som kommunereformen skabte med de omfattende kommunesammenlægninger og de administrative udlægninger.

Vi skal anbefale, at ministeren overvejer, om ikke kommunerne er blevet for store og alt for lidt er overladt til beboernes selvforvaltning. Vi vil også spørge ministeren, om der kun er tale om en midlertidig udskydelse af denne del af forslaget, eller sagt på en anden måde: er det ministerens agt senere at genfremsætte forslaget om mellemstyreformer, eller vil ministeren søge andre løsninger, og da i hvilken retning?

I sidste uge havde folketingets kommunaludvalg besøg af en række repræsentanter for Københavns borgerrepræsentation, fra alle grupper med undtagelse af socialdemokratiet og kommunisterne, og alle ønskede de at gøre os opmærksomme på den efter deres mening helt uansvarlige måde, sagerne blev kørt igennem på i borgerrepræsentationen: alt for mange sager og alt for lange møder, ofte til kl. 3 om natten. Borgerrepræsentanterne kunne fortælle om, hvordan 50 lokal- og saneringsplaner ønskedes kørt igennem af socialdemokratiet og kommunisterne i løbet af kort tid. Disse to grupper gennemtvinger derfor en forlængelse af møderne ud over det vedtagne sluttidspunkt, kl. 23, på trods af at et stort mindretal finder det simpelt hen uansvarligt. Ikke kun VS' repræsentant, men samtlige andre fandt ikke, at der var mulighed for en reel behandling af beboerklager og beboerindsigelser mod planerne. Der er ganske enkelt ikke tid til, at borgerrepræsentanterne kan sætte sig ind i forholdene og sikre, at indsigelsesadgangen har bare en lille smule på sig. Således mente venstres repræ-

sentant, at der meget let kunne ligge nye »Bygger«-sager imellem, uden at borgerrepræsentationen nåede at blive klar over det, før det var for sent. Men socialdemokratiet og kommunisterne benytter sig af, at styrelseslovene giver flertallet ret, og trumfer sagsbehandlingen igennem.

Denne klare kritik kommer samtidig med, at der afsiges adskillige højst tvivlsomme domme vendt mod demonstranter, der var ofre for politiets voldelige angreb på byggelegepladsen i Den sorte Firkant på Nørrebro, et angreb, hvorunder politiet satte området i undtagelsestilstand og udøvede politibrutalitet af værste skuffe og trådte forsamlingsfriheden under fode. Alt imens de forkerte dømmes i sagerne om byggelegepladsen, fortsætter socialdemokratiet med at tromle sin bulldozerpolitik igennem, stærkt støttet af kommunisterne desværre.

Flere og flere udtrykker kritik af dette. Et stort mindretal i borgerrepræsentationen finder behandlingen af sagerne uansvarlig; selv blandt socialdemokratiske folketingsmedlemmer er der kritiske røster; endda en enkelt minister har udtalt sig kritisk. Man er jo nødt til at glæde sig over lidt. Men hvad med indenrigsministeren? Kan han ikke se, at der er noget galt? Nej, indenrigsministeren, socialdemokratiet og villige borgerlige kræfter farer ud med at fastslå endnu en gang, at flertallet altid har ret, uanset hvor meget borgerrepræsentationens medlemmer har isoleret sig fra beboernes og arbejdernes interesser. Derfor skal borgmestre, der ikke har isoleret sig, og som tillader sig at hævde disse grupper interesser, når flertallet groft har tilsidesat dem uden at vise dem den ringeste interesse, sættes fra bestillingen. Ingen antydning af alternative løsninger, intet om eventuelt at prøve, om flertallets afgørelse er repræsentativ for de mennesker, som beslutningerne vedrører. Ingen overvejelser om den lokale befolknings muligheder for at udskyde beslutningernes iværksættelse til efter et valg. Ingen overvejelser om afstemninger blandt de berørte, som det f. eks. kan foretages ved en nedlæggelse af skoler. Intet i denne retning. Overhovedet intet, der viser, at indenrigsministeren har bemærket den spontane forsvarskamp fra beboerne i Den sorte Firkant, skønt den har været ret så omtalt i aviserne. Intet, der viser, at indenrigsministeren har bemærket den store, fredelige demonstra-